

2. Лебедева А.М. Методичні аспекти аналізу ефективності використання оборотних активів підприємства. *Ефективна економіка*. 2015. № 3. URL: [http://zt.knteu.kiev.ua/files/2015/%E2%84%961\(78\)/uazt_2015_1_9.pdf](http://zt.knteu.kiev.ua/files/2015/%E2%84%961(78)/uazt_2015_1_9.pdf)

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

*Кравченко О.В., канд. екон. наук, доцент
Петелін К.С., здобувач вищої освіти
Сумський державний університет*

Ефективне управління виробництвом має ключове значення для підприємств, оскільки саме через виробництво готової продукції вони отримують та максимізують свій прибуток. Задля підвищення конкурентоспроможності підприємства важливим аспектом є система контролю над обсягами реалізації продукції, оскільки вона впливає на формування фінансових результатів і є вагомим показником для оцінки ефективності діяльності підприємства. Саме тому формування достовірної та своєчасної облікової інформації щодо готової продукції дозволить вплинути на ефективність її виробництва, конкурентоспроможність, підвищити економічний потенціал підприємства.

Готова продукція – це кінцевий результат виробничого процесу, який пройшов усі етапи обробки та контролю якості й відповідає вимогам для реалізації або подальшого використання. В цілому готова продукція на підприємстві проходить такі операції: випуск з виробництва і здача її на склади; зберігання на складах; відпуск покупцям; одержання грошей від покупців. Процес реалізації завершує кругообіг господарських засобів на підприємстві.

Ключовим аспектом при організації обліку готової продукції є визначення її характеристик. Підприємства виготовляють продукцію відповідно до укладених договорів, розроблених планових завдань, які визначають асортимент, кількість

і якість продукції. Зазвичай, готову продукцію групують за формою, ступенем готовності та технологічною складністю.

В обліку методологічною основою про готову продукцію, яка відноситься до запасів, є НП(С)БО 9 «Запаси» і 16 «Витрати» [1, 2]. Відповідно до яких визнання та оцінка готової продукції на балансі підприємства, відбувається за первісною вартістю, якщо вона виробляється власними силами, тоді первісна вартість – це сума виробничих витрат. Повний перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості готової продукції визначається підприємством. Для уникнення розбіжностей в оцінці готової продукції необхідно визначити відхилення між її фактичною та умовною вартістю після формування калькуляції.

Реалізація готової продукції відбувається за ціною реалізації. Вважаємо, що при цьому необхідно враховувати справедливу ціну на виготовлену продукцію з урахуванням витрат понесених на виробництво, витрат на маркетингові дослідження, на рекламу, на оплату праці торговим агентам та прибутковості підприємства.

Облік готової продукції ведеться за місцями зберігання у натуральних чи вартісних показниках на основі первинних документів. Недосконалість первинного обліку може призвести до неправильного та неповного оприбуткування продукції, невиконання МВО своїх обов'язків, викривлень даних синтетичного та аналітичного обліку, а також до нерационального використання ресурсів підприємства. Удосконалити облікову документацію і документообіг можна за такими напрямками: підвищення оперативності оформлення та обробки інформації під час реалізації; підвищення рівня об'єктивності аналітичної інформації; підвищення контролю з обліку вибуття готової продукції, виробничих запасів і товарів; економія витрат ресурсів та праці документування, обробки документів.

Перелік посилань:

1. НП(С)БО 9 «Запаси», затверджене Наказом МФУ № 246 від 20.10.1999 р. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>

2. НП(С)БО 16 «Витрати», затверджене Наказом МФУ № 318 від 31.12.1999 р. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>